

هه ركه سڀڪ كاتيڪ گوڀي له بانگ ده بيت وبلت: (اللهم رب هذه الدعوة التامة، والصلاة القائمة، آت محمدا الوسيلة والفضيلة، وابعثه مقاما محمودا الذي وعدته)؛ ئەوا شه فاعته تي من بو ئەو كه سه واجب ده بيت له رۆژي قيامه تدا

له جابره وه -پره زاي خواي لبيت- كه پيغهمبر -صلى الله عليه وسلم- ده فهرمويت: «هه ركه سڀڪ كاتيڪ گوڀي له بانگ ده بيت وبلت: (اللهم رب هذه الدعوة التامة، والصلاة القائمة، آت محمدا الوسيلة والفضيلة، وابعثه مقاما محمودا الذي وعدته)*؛ ئەوا شه فاعته تي من بو ئەو كه سه واجب ده بيت له رۆژي قيامه تدا». * (واته: خودايه، ئەي پهروه ردگاري ئەم بانگ و نوڙه كامل و دامه زراو ومه زنه؛ -الوسيلة: بهر زترين شوپن له بهه شتدا- و -الفضيلة: گه وره ترين پلهي فەزل و ڀر زلپان- بيه خشه به موحه مه د -صلى الله عليه وسلم-، و زبندووي بكهروه و -پلهي ستايشكردي خۆتي پييه خشه كه په يمانت پيداوه له رۆژي قيامه تدا

[صحيحه] [بوخاري گيراويه تيه وه]

واتاي فهرمووده كه: پيغهمبر -صلى الله عليه وسلم- ده فهرمويت: (هه ركه سڀڪ كاتيڪ گوڀي له بانگ ده بيت وبلت: - اللهم رب هذه الدعوة التامة-، واته: خودايه، ئەي پهروه ردگاري ئەم بانگه كامل ومه زنه): و اتا هه ركه سڀڪ ئەم نزايه بخوتيت بهم شيويه يه كه له سونه تدا هاتووه پاش ئەوهي بانگيتر ته واو ده بيت له بانگدان، وله گيرانه ووه يه كي تر دا هاتووه كه پيغهمبر -صلى الله عليه وسلم- ده فهرمويت: (إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ، فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ، ثُمَّ سَلُّوا لِي الْوَسِيلَةَ،) [رواه مسلم]، واته: (ئەگەر گوڀتان له بانگيتر بوو؛ ئەوا ئيوه هه مان شت بليته وه و كهو ئەوهي بانگيتر ده بيت، پاشان سه لاوات له سهر من بدن، و پاش ئەوه داواي -پلهي وه سيلهت- بو من بكن)، ئەم نزاكرديه له پاش ته واو بووني بانگه كه يه، و ناو نراوه به -الدعوة التامة، و اتا بانگه كامل ومه زنه كه- چونكه بانگكردي خه لكي تدا يه بو ئەنجامداني نوڙ، و -التامة- و اتا كامل و ته واو چونكه عقيده و بيروباوه ره كاني ئيمان هيناني تدا يه له ته و حيد -يهك خودا په رستي- و به راستدانان و دانپيدانان به راستي په يامي موحه مه د -صلى الله عليه وسلم-، و بانگه كه به ته كبير كردن ده ستپيده كات، و دوو شاهيدي دانه كه ي تدا يه كه ئەم دووانه پايه يه كه مي ئيسلامن، و پاشان بانگكردي تدا يه بو ئەنجامداني نوڙ كردن، و پاشان كوڀايي پيده هيندرت به ته كبير كردن -ووتني: الله أكبر- و دانپيدانان به ته و حيد -يهك خودا په رستي به ووتني: لا إله إلا الله-، (والصلاة القائمة، واته: نوڙه دامه زراو ومه زنه كه): دوو واتاي هه يه / 1. داده مه زرت -واتا قامه تي بو ده كريت-، 2. و اتا ئەم نوڙه ده گوردرت و بهرده وام ده بيت و ئەنجامده درت هه تا ئاسمانه كان وزه وي مابن. (آت محمدا، واته: بيه خشه به موحه مه د -صلى الله عليه وسلم-): و اتا ئەم شتانه ي پييه خشه كه له فهرمووده كه دا باسكراوه كه دوانيان په بوهستن به رۆژي قيامه ته وه -الوسيلة و مقام المحمود-، و دانه يه كيان بو هه موو سه رده ميكه -الفضيلة-، (الوسيلة، و اتا: بهر زترين شوپن له بهه شتدا): -الوسيلة: وه سيلهت- خوي له بنه ره تدا ئەو شته يه كه به هوه وه له كه سڀكي تر نزيك ده بيته وه و پلهت به زر ده بيته وه، بويه وه سيلهت بو نزيكبوونه له خودا و بو بهر زبوونه وه ي پلهي بهنده بريته له كرده وه ي چاك له فهرز و سونهت و جيهه جيكردي فهرمانه كان و دوور كه و تنه وه له نهه ي ليكراوه كاني شهر بعت و هه ر كرده وه يهك خودا پي خوش بيت كه به هوه يانه وه بهنده له خودا نزيك ده بيته وه، به لام ليره دا -الوسيلة: وه سيلهت- به ماناي بهر زترين پله ديت له بهه شتدا، ههروه كه له گيرانه وه يه كي تر دا هاتووه كه پيغهمبر -صلى الله عليه وسلم- ده فهرمويت: (إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ، فَقُولُوا... ثُمَّ سَلُّوا لِي الْوَسِيلَةَ؛ فَإِنَّهَا مَنْزِلَةٌ فِي الْجَنَّةِ لَا تَبْغِي إِلَّا لِعِبْدٍ مِنَ عِبَادِ اللَّهِ، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ) [رواه مسلم]، واته: (ئەگەر گوڀتان له بانگيتر بوو، ئەوا بليتن، پاشان داواي -الوسيلة: وه سيلهت- بو من بكن؛ چونكه ئەو شوپن و پله يه كه له بهه شتدا به هيج كه سڀڪ له بهنده كاني خودا نادر ت مه گهر يهك بهنده نه بيت، و هيوادارم كه ئەو بهنده يه

من بم). (والفضيلة، وانا: گوره ترين پلهی فەزل ورتزلیتان): وانا بهرترين پلهی فەزل ورتزلیتان به خشه به موحه مهدي -صلى الله عليه وسلم- له نيو هه موو بوونه وه ره كان. (وابعته مقاما محمودا الذي وعدته، وانا: زیندووی بکه ره وه پلهی ستایشکردنی خۆتی پێبه خشه که په یمانت پێداوه له پرۆژی قیامه تدا): وانا کاتیک خه لکی زیندوو ده بنه وه له نيو گوره کانیان ئه وه پله بهرزه ی پێ به خشه که شه فاعه ت کردنه که به هۆیه وه سوپاسی ده که ن، وه - مقام المحمود- ناوده نریت چونکه به هۆی ئه وه پله وپایه وه سوپاس وستایش ده کریت ومه به ستیش لێره دا شه فاعه ته مه زنه که یه بۆ بهرپا بوونی لێرسینه وه له پرۆژی قیامه ت، که هه موو بوونه وه ره كان له یه که مه وه بۆ کۆتا سوپاسی ده که ن پاش ئه وهی وه ستان له خاکی مه حشه ردا زۆر زۆر درتزه ی کیشا وناپه حه ت بوون، وخه لکی ده چن بۆ لای ئاده م -عليه السلام- بۆ ئه وهی شه فاعه تیان بۆ بکات بۆ ئه وهی پرزگاریان بیت له وه حاله تیان به لام ئه وه ده لیت که ناتوانیت ئه وه داوایه جیه جی بکات، وده چن بۆ لای نوح وئبراهیم وموسا وعیسا -عليهم الصلاة والسلام- په هه مان شیوه ده لێن ناتوانین ئه وه داوایه جیه جی بکه یین، وپاشان ده چن بۆ لای موحه مهدي -صلى الله عليه وسلم- وده لیت: (أنا لها) واته: (من ئه م داوایه تان بۆ جیه جی ده که م)، پاشان سوچه ده بات له ژپر عه رشى پهروه ردا گاردا وئیلها می حه مد وسوپاسکردنی خودای پێده به خشریت به شیوه یه که که به هیچ که سیک نه به خشراوه له پێش ئه وه، وپاشان پێی ده ووتریت: سه رت بهرز بکه ره وه، وداوا بکه داواکه ت جیه جیده کریت، بۆیه داوای شه فاعه ت ده کات، وئه وه ناپه حه تییه یان له سه ر لاده چیت به هۆی شه فاعه تی پێغه مبه رمانه وه -صلى الله عليه وسلم-. (الذي وعدته، واته: که په یمانت پێداوه): وانا خودا په یمانی داوه به به خشینى شه فاعه ته مه زنه که -الشفاعة العظمى- به پێغه مبه ر -صلى الله عليه وسلم- بۆ ئه وهی لێرسینه وه به ریا بیت له نیوان بوونه وه ره کاند، وخوای گه وره ده فه رمویت [وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدُ بِهِ تَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَ رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا] [الإسراء: 79]، واته: [وئهی موحه مهدي -صلى الله عليه وسلم- له به شیکی شه ودا هه سه ته شه ونوێژ بکه به قورئان خوێندن تێیدا ئه وه زیاده نوێژی تاییه ت به تۆیه ئومیده وار به به وهی که پهروه ردا گارت بتگه یه نیت به پله وجیگایه کی په سه ندکراو -که شه فاعه تی گه وره یه بۆ خه لکی له قیامه تدا-]، وشه ی - عسی- لێره دا به مانای ئه وه دیت ئه گه ر ئه وه کرده وه یه ئه نجامبه دیت ئه وه پله یه به تۆ ده به خشریت که پله ی: -الشفاعة العظمى، شه فاعه ته مه زنه که یه-. (ئه وا شه فاعه تی من بۆ ئه وه که سه واجب ده بیت): وانا شه فاعه تی پێغه مبه ر -صلى الله عليه وسلم- بۆ ئه وه که سه واجب وجیگیر ده بیت وشایه نی ده بیت به هۆی ئه م نزیاه وه، بۆیه پێغه مبه ر -صلى الله عليه وسلم- شه فاعه ت بۆ ئه وه که سه ده کات که به وهی بجیته به هه شته وه به بی لێرسینه وه وسزا یان پله ی بهرز بێته وه له به هه شتدا یان پرزگاری بیت له دۆزه خ. (له پرۆژی قیامه تدا): پرۆژی داوی -قیامه ت- به م ناوه ناوئراوه چونکه له وشه ی -قیام- به مانای هه ستان وروودان وهرزبوونه وه دیت وگه لیک وروودای مه زنی تێیدا ورووده ات، له وانه ش: زیندوو بوونه وهی بوونه وه ره كان، وشاهیدی دانه كان له سه ر به نده كان، وه ستانی بوونه وه ره كان له خاکی مه حشه ردا وزۆر وروودای تر.

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/10635>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

